

การสร้างชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน
สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3
วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด

DEVELOPMENT OF A SAXOPHONE QUARTET SKILL-TRAINING
MODULE USING ISAN FOLK SONGS FOR THIRD-YEAR
VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS
ROI ET COLLEGE OF DRAMATIC ARTS

วิชชากร เทียมจันทร์* และธนวัฒน์ บุตรทองทิพย์**

WITHCHAKORN TIAMJUN AND THANAWAT BOOTTHONGTİM

(Received: February 16, 2024; Revised: July 3, 2024; November 26, 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อสร้างชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะแซกโซโฟนของผู้เรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน 3) เพื่อศึกษา ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน กลุ่มตัวอย่างได้จากการเลือกแบบเจาะจง โดยใช้เครื่องมือสำหรับการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดฝึกทักษะ แซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน 2) แบบประเมินชุดฝึกทักษะแซกโซโฟน ควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน 3) แบบวัดประเมินทักษะแซกโซโฟนของผู้เรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ต

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้ บทเพลงพื้นบ้านอีสาน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 81.25/87.50 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะ แซกโซโฟนของผู้เรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลง

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
Master of Education program students Department of Music Education, Faculty of Education Roi Et
Rajabhat University

** สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

Fine Arts Program in Dramatic Arts Studies, Faculty of Education Roi Et Rajabhat University

พื้นบ้านอีสาน พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน หลังจากการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน 3) ระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ในภาพพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 และ S.D. = 0.30

คำสำคัญ : ชุดฝึกทักษะ, แซกโซโฟนควอเต็ต, เพลงพื้นบ้านอีสาน

Abstract

This study, titled Development of a Saxophone Quartet Skill-Training Module Using Isan Folk Songs for Third-Year Vocational Certificate Students at Roi Et College of Dramatic Arts, aimed to: 1) develop a saxophone quartet skill-training module based on Isan folk songs that meets the 80/80 efficiency criterion 2) compare students' saxophone performance skills before and after instruction using the developed training module 3) examine students' satisfaction with the saxophone quartet skill-training module incorporating Isan folk songs. The sample was selected through purposive sampling. The research instruments included 1) the saxophone quartet skill-training module using Isan folk songs 2) an evaluation form for the training module 3) pre-test and post-test assessment forms measuring students' saxophone performance skills 4) a student satisfaction questionnaire pertaining to the training module.

The findings indicated that the developed saxophone quartet skill-training module achieved an efficiency score of 81.25/87.50, meeting the established criteria. Students' post-instruction saxophone performance skills were higher than their pre-instruction scores. In addition, overall student satisfaction with the training module was at the highest level, with a mean score of 4.78 and a standard deviation of 0.30.

Keywords: skill- training module, saxophone quartet, Isan folk music

บทนำ

ดนตรีเป็นศิลปะเกี่ยวกับเสียงที่ใช้การบรรเลงของเครื่องดนตรีหรือเสียงขับร้องเป็นสื่อทำให้ผู้ฟังเกิดความสะเทือนใจ เกิดอารมณ์สอดคล้องกันไปเกี่ยวกับบทเพลงที่ได้รับฟังอยู่ เสียงสูงต่ำของดนตรีเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ เครื่องดนตรีต่าง ๆ ต้องอาศัยวิทยาศาสตร์เข้าช่วยประดิษฐ์ให้เกิดเป็นเสียงที่ไพเราะ เป็นเสียงที่ละเอียด ที่เกิดจากการสร้างขึ้นด้วยความตั้งใจด้วยการประดิษฐ์เสียงอย่างประณีตและบรรจงของมนุษย์

เพื่อให้มนุษย์ด้วยกันฟัง มนุษย์เป็นผู้สร้างมาตรฐานของความไพเราะ โดยอาศัยความรู้สึกที่ดี เอาเสียงที่ไพเราะงดงาม นำเสียงแต่ละเสียงมาเรียงร้อยให้ประติดประต่อกันจนกลายเป็น บทเพลงที่ไพเราะ ดนตรีเป็นศิลปะที่มนุษย์ได้สร้างขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการใช้ ตามความปรารถนาของมนุษย์ ซึ่งดนตรีอาจจะรับใช้ในฐานะที่เป็นส่วนประกอบของ พิธีกรรม หรือดนตรีอยู่ในฐานะความบันเทิง (สุกรี เจริญสุข, 2550, น. 62-63)

เพลงพื้นบ้านอีสานดนตรีพื้นบ้านอีสานเป็นดนตรีที่เกิดขึ้นจากความคิด สร้างสรรค์ของนักดนตรีพื้นบ้านชาวอีสาน ด้วยเนื้อหาสำนวนและสำเนียงของชาวบ้าน ถูกถ่ายทอดสืบต่อกันมาด้วยความจำ โดยการนำเอาวัสดุที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น มาคิดประดิษฐ์ทำเครื่องดนตรีสำหรับใช้ในการประกอบการขับร้องแบบดั้งเดิม เพื่อความบันเทิงและความเชื่อของตนเอง บทเพลงอีสานมักกล่าวถึงเรื่องราวในชีวิต ที่เรียบง่ายของชาวอีสาน ผสมผสานกับจินตนาการของผู้ประพันธ์ โดยถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดตลอดจนสะท้อนสภาพของสังคมอีสานในยุคปัจจุบัน (ศราวุธ โชติจำรัส, 2563, น. 77) นอกจากนี้เพลงลูกทุ่งหมอลำยังมีการผสมผสานดนตรีพื้นบ้านกับดนตรีสากล พร้อมทั้งนำเครื่องดนตรีสากลชิ้นเอกของบทเพลงมาเดี่ยว ได้แก่ แยกโซโฟน ออร์แกน กีตาร์ ผสมกับเครื่องดนตรีพื้นบ้าน

ปัจจุบันในประเทศไทยได้มีการพัฒนางานดนตรีประเภทแจ๊ส เบิร์ด มิวสิก ขึ้นมาเช่นกัน โดยการนำเอาเครื่องดนตรีตระกูลแยกโซโฟน (โซปราโน อัลโต เทเนอร์ บาริโตนและแยกโซโฟน) มารวมกันเป็น “วงบางกอกแยกโซโฟนควอดเต็ต” โดยรองศาสตราจารย์ ดร.สุกรี เจริญสุข และสมาชิกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 ซึ่งเป็นอีกหนึ่งวงที่กำลังจะได้รับความนิยมในงานรื่นเริงต่าง ๆ บทเพลงที่นิยมในประเทศไทย ได้แก่ เพลงป๊อปปูล่า เพลงลูกทุ่งไทย ที่มีเนื้อร้องประกอบเป็นส่วนใหญ่ และในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็ได้มีการนำบทเพลงพื้นบ้านอีสานที่มี ทำนอง จังหวะ ที่คุ้นชินมาผสมผสานกัน ซึ่งสาขาวิชาดุริยางค์สากล ภาควิชาดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับอุดมศึกษา โดยใช้หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 โดยมีเป้าหมาย เพื่อให้มีความรู้ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพด้านนาฏศิลป์ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถพัฒนาองค์ความรู้ในงานอาชีพ เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2562, น. 2) จากการเรียนในรายวิชา เครื่องมือเอกแยกโซโฟน พบปัญหาดังนี้ 1) ผู้เรียนไม่สามารถศึกษาแบบฝึกหัดได้ด้วยตัวเอง เนื่องจากแบบฝึกหัดสำหรับฝึกแยกโซโฟนส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคำศัพท์เฉพาะ

ที่ใช้ในการปฏิบัติแซกโซโฟน 2) แบบฝึกหัดในส่วนใหญ่ไม่สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ 3) ผู้เรียนไม่คุ้นชินกับทำนองในบทเพลงและแบบฝึกหัดดังกล่าว

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาอย่างมาก ซึ่งหากใช้ระยะเวลาในการฝึกผู้เรียนที่นานเกินไป และหากใช้แบบฝึกหัดที่ไม่สอดคล้องกับรายวิชา อาจจะมีผลกระทบต่อแผนการจัดการเรียนได้ อีกทั้งทำให้คุณภาพของผู้เรียนไม่ตรงตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ซึ่งทำให้ผู้วิจัย สนใจที่จะการสร้างชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นการนำเอาทำนองบทเพลงพื้นบ้านอีสานลายแม่ฮ้างกล่อมลูกมาประยุกต์ใช้และเรียบเรียงเสียงประสานขึ้นมาใหม่เพื่อใช้สำหรับการบรรเลงรวมวงแซกโซโฟนควอเต็ต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสานให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะแซกโซโฟนของผู้เรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน กลุ่มตัวอย่างได้จากการเลือกแบบเจาะจง

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ต มีจำนวน 4 ชุด ประกอบด้วย

- ชุดที่ 1 เรื่อง กลวิธีการออกเสียงและคุณลักษณะเสียง
- ชุดที่ 2 เรื่อง อัตราจังหวะและอัตราส่วนโน้ต
- ชุดที่ 3 เรื่อง บันไดเสียงเพนทาโทนิค
- ชุดที่ 4 เรื่อง พื้นฐานการรวมวง

ขอบเขตด้านประชากร

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาดุริยางค์สากล วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด
2. กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาดุริยางค์สากล วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ที่ผ่านรายวิชาดุริยางค์สากล 5 (ปฏิบัติเอก) แล้ว

จำนวน 4 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีคุณลักษณะเฉพาะเจาะจง คือ

- 2.1 รู้หลักการใช้เครื่องดนตรีสากล การดูแลเก็บรักษา
- 2.2 รู้เทคนิคปฏิบัติเกี่ยวกับเครื่องดนตรีสากล ได้แก่ การฝึกปฏิบัติบันได เสียงเมเจอร์จำนวน 7 ชาร์ป 7 แฟลต และ เสียงเนเจอร์ไม่มีเนเจอร์จำนวน 7 ชาร์ป 7 แฟลต
- 2.3 รู้หลักการปฏิบัติเพลงตามแบบฝึกที่กำหนดตามศักยภาพผู้เรียน
- 2.4 รู้หลักการบรรเลงเครื่องดนตรีสากล เพื่อการถ่ายทอดอารมณ์เพลง
- 2.5 รู้หลักการปฏิบัติเดี่ยวและการรวมวง

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทดลองจำนวน 1 ภาคเรียน ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยจัดเป็นการเรียนการสอนในคาบเรียน จำนวน 24 คาบ คาบละ 50 นาที

วิธีการศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือในการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ประเภท ประกอบด้วย

1. ชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน
2. แบบวัดประเมินทักษะแซกโซโฟนของผู้เรียนก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตที่พัฒนาขึ้นการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การพัฒนาชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน
 - 1.1 กำหนดเนื้อหา ในการพัฒนาชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน การจัดทำหลักสูตร
 - 1.2 กำหนดรายละเอียดของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ โดยให้สัมพันธ์กับหลักสูตรและความต้องการของผู้เรียน ชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน
 - 1.3 กำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของชุดฝึกทักษะ

1.4 สร้างชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสานตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่ตั้งไว้ โดยดำเนินการวางโครงเรื่องที่จะเขียนเป็นลำดับเรื่องราวก่อนหลัง จากง่ายไปหายากแบ่งเนื้อหาออกเป็นตอน ๆ แต่ละตอนต้องสัมพันธ์กัน โดยสร้างชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน จำนวน 4 ชุด ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 เรื่อง กลวิธีการออกเสียงและคุณลักษณะเสียง

ชุดที่ 2 เรื่อง อัตราจังหวะและอัตราส่วนโน้ต

ชุดที่ 3 เรื่อง บันไดเสียงเพนทาโทนิค

ชุดที่ 4 เรื่อง พื้นฐานการรวมวง

1.5 นำชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสานที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ และกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน รวมทั้งประเมินคุณภาพและความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert, 1967, pp. 90-95) ผลการประเมินเท่ากับ 4.20 หมายความว่า ชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานมีความเหมาะสมระดับมาก สามารถนำไปใช้ในการสอนได้

1.6 นำชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสานที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้วไปทดลองกับนักศึกษากลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ เพื่อปรับปรุงข้อบกพร่อง

2. การสร้างแบบวัดประเมินทักษะแซกโซโฟนของผู้เรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

2.1 ศึกษาการสร้างแบบประเมินทักษะจากหนังสือวัดผลการศึกษา (สมนึก ภัททิยานี. 2548, น. 74-103)

2.2 กำหนดรูปแบบการวัดประเมินทักษะปฏิบัติ

2.3 การสร้างแบบวัดประเมินทักษะแซกโซโฟนของผู้เรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน ด้วยสถิติทดสอบที (Paired t-test) ซึ่งเกณฑ์ประเมินของรูปแบบนั้นมุ่งเน้นไปที่การวัดประเมินทักษะแซกโซโฟนของผู้เรียน คือ 1. คุณภาพเสียง (Tone) 35 คะแนน 2. เทคนิค (Technique) 35 คะแนน 3. ความสามารถทางดนตรี (Musicianship) 30 คะแนน

เกณฑ์การตัดสิน จากคะแนนรวมทั้งสิ้น 100 คะแนน

80 – 100 คะแนน หมายถึง ดีมาก

60 – 79 คะแนน หมายถึง ผ่านเกณฑ์

50 – 69 คะแนน หมายถึง ต้องปรับปรุง

ต่ำกว่า 50 คะแนน หมายถึง ไม่ผ่าน

2.4 นำแบบประเมินทักษะแซกโซโฟนคอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน ที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ

2.5 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 นำแบบวัดประเมินทักษะแซกโซโฟนของผู้เรียนก่อนเรียน และหลังเรียน ที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้วไปทดลองกับนักศึกษาในกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ เพื่อปรับปรุง ข้อบกพร่อง

3. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนคอเต็ต โดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด

3.1 ศึกษาการสร้างแบบประเมินทักษะจากหนังสือวัดผลการศึกษา (สมนึก ภัททิยานี. 2548, น. 74-103)

3.2 กำหนดรูปแบบการประเมิน

3.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนคอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน ชนิดมาตราส่วนประมาณ (Rating Scale) มี 5 ระดับ แยกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านบรรยากาศทั่วไปในการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ 4) ด้านกำกับ/ติดตาม/ประเมินผลการเรียนรู้ 5) ด้านประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับ รวมทั้งหมด จำนวน 24 ข้อ

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อแซกโซโฟนคอเต็ต โดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ โดยใช้แบบประเมินด้วยการทดสอบ ค่าความสอดคล้อง (IOC) ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง แบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนต่อแซกโซโฟนคอเต็ตโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน สามารถนำไปใช้ในการวัด ประเมินได้ทุกข้อ

3.5 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน ที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้วไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือเพื่อปรับปรุงข้อบกพร่อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้อยู่ระหว่าง 1 กรกฎาคม 2566 ถึง 31 ตุลาคม 2566 โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักวิธีการสร้างเครื่องมือและดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
2. ให้กลุ่มตัวอย่าง ทดลองปฏิบัติเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสร้างขึ้น
3. เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้ทดลองปฏิบัติชุดฝึกทักษะแล้ว ให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลคะแนนในการหาค่าคุณภาพของชุดฝึก และให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจ
4. ผลการทดลองทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางค่าสถิติพื้นฐานหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าประสิทธิภาพของ ชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน ด้วยค่าประสิทธิภาพ E1/E2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556, น. 10)
2. เปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทักษะแซกโซโฟน ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน ระหว่างเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบทีเทส (t-test) (พิสนุ พองศรี, 2558, น. 115)
3. ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน ด้วยการทดสอบค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา

1. การสร้างชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยผู้วิจัย

ได้หาค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสานจากการคำนวณหาค่า E_1 จากการใช้ชุดฝึกทักษะระหว่างเรียน จำนวน 4 ชุดฝึก และหาค่า E_2 จากการปฏิบัติ แบบทดสอบหลังเรียน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสานสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3

ประสิทธิภาพ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	ร้อยละ
ด้านกระบวนการ (E_1)	4	100	81.25	81.25
ด้านผลลัพธ์ (E_2)	4	30	26.25	87.50

ที่มา : ผู้วิจัย

จากตารางที่ 1 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบระหว่างเรียนจำนวน 4 ชุดฝึก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.50 คิดเป็นร้อยละ 81.25 และคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.25 คิดเป็นร้อยละ 87.50 ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ/ด้านผลลัพธ์เท่ากับ 81.25/87.50

ภาพที่ 1 การปฏิบัติแซกโซโฟนด้วยชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ต

ที่มา : ผู้วิจัย

จากภาพที่ 1 กิจกรรมการการปฏิบัติแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้ชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ต ในการปฏิบัติครั้งนี้ และมีผู้ปฏิบัติแซกโซโฟนควอเต็ตจำนวน 4 คน โดยเริ่มจากการปฏิบัติชุดฝึกที่ 1 ไปจนถึงชุดฝึกที่ 4 ใช้เวลาในการปฏิบัติชุดฝึกทักษะรวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง

2. เปรียบเทียบทักษะแซกโซโฟนของผู้เรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

ผลการเปรียบเทียบทักษะแซกโซโฟนของผู้เรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน มีคะแนนหลังจากการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 26.50 (S.D.=1.08) สูงกว่าก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 21.50 (S.D.=1.47) โดยมีผลการเปรียบเทียบดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะแซกโซโฟนของผู้เรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

ผู้เรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
1	22.50	27.00	20.00
2	20.00	26.50	32.50
3	23.00	27.50	19.56
4	20.50	25.00	21.95
เฉลี่ย	21.50	26.50	23.26

3. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดฝึกทักษะแซกโซโฟน ควอเต็ต โดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ต

ลำดับที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1	บรรยากาศทั่วไปในการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.75	0.50	มากที่สุด
2	ห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.75	0.50	มากที่สุด
3	ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทสะดวก	5.00	0.00	มากที่สุด
4	สิ่งอำนวยความสะดวกในการช่วยฝึกทักษะแซกโซโฟน	5.00	0.00	มากที่สุด
5	ครูมีความเป็นกันเองและสามารถสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ได้ดี	4.75	0.50	มากที่สุด
6	เนื้อหามีความเหมาะสมกับเวลาในการเรียนการสอน	4.75	0.50	มากที่สุด
7	เนื้อหามีความถูกต้องและครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.50	1.00	มากที่สุด
8	เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป ทำให้เข้าใจและปฏิบัติได้	4.75	0.50	มากที่สุด
9	เนื้อหาที่เรียนมีการเรียงจากง่ายไปหายาก	4.75	0.50	มากที่สุด
10	เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.50	1.00	มากที่สุด
11	กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.75	0.50	มากที่สุด
12	กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.75	0.50	มากที่สุด
13	การจัดลำดับกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.75	0.50	มากที่สุด
14	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4.50	0.58	มากที่สุด
15	กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการปฏิบัติแซกโซโฟน	4.75	0.50	มากที่สุด
16	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.50	0.58	มากที่สุด
17	มีการวัดผลและประเมินผลหลากหลายวิธี	4.75	0.50	มากที่สุด
18	มีการติดตามและวัดผลอย่างต่อเนื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด
19	วิธีการประเมินช่วยให้นักเรียนเข้าใจถึงความสามารถ	5.00	0.00	มากที่สุด

ลำดับที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ
	ของนักเรียน			
20	วิธีการประเมินช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นมากขึ้น	4.75	0.50	มากที่สุด
21	นักเรียนมีความรู้มากขึ้นเกี่ยวกับการรวมวงแหวนโซโพนขั้นพื้นฐาน	4.75	0.50	มากที่สุด
22	นักเรียนมีทักษะการเป่าวงแหวนโซโพนมากขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
23	การได้เข้าร่วมกิจกรรมการรวมวง ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวงแหวนโซโพน	5.00	0.00	มากที่สุด
24	การได้เข้าร่วมกิจกรรมการรวมวง ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี และมีความคิดสร้างสรรค์	5.00	0.00	มากที่สุด
	รวม	4.78	0.30	มากที่สุด

ที่มา : ผู้วิจัย

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียน หลังการนำชุดฝึกทักษะวงแหวนโซโพนควดัดโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ไปใช้ประกอบการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 และ S.D. = 0.30

สรุป

1. ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะวงแหวนโซโพนควดัดโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 81.25/87.50

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะวงแหวนโซโพนของผู้เรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะวงแหวนโซโพนควดัดโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยชุดฝึกทักษะวงแหวนโซโพนควดัดโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน หลังจากการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน

3. ระดับความพึงพอใจของนักเรียน หลังการนำชุดฝึกทักษะวงแหวนโซโพนควดัดโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ไปใช้ประกอบการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 และ S.D. = 0.30

อภิปรายผล

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้ชุดฝึกทักษะแซกโซโฟน ควอเต็ต โดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 81.25/87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้ชุดฝึกทักษะแซกโซโฟน ควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ได้ผ่านกระบวนการพัฒนาชุดฝึกทักษะอย่างเป็นขั้นตอน ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คู่มือครู เนื้อหา มาตรฐาน ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดการประเมินผล รวมถึง การศึกษาค้นคว้าเอกสารวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี และคำนึงถึงความแตกต่าง ของนักเรียน โดยนักเรียนได้ศึกษาและแสดงความคิดเห็นจากชุดฝึกทักษะที่เหมาะสม สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ทำให้นักเรียนสามารถลงมือปฏิบัติทักษะด้านการบรรเลงแซกโซโฟน ควอเต็ตได้จริง ในการจัดทำชุดฝึกทักษะดังกล่าว ได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จึงทำให้ชุดฝึกทักษะดังกล่าว เป็นไปตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีความสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ ธาณี ดุจดา, สยาม ช่วงประโคน และอวิรุท โทธรรม (2564, น. 110) ได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง ชุดการสอนพื้นฐานทักษะการควบคุมลมหายใจสำหรับแซกโซโฟน ผลการศึกษาพบว่า ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนพื้นฐานทักษะ การควบคุมลมหายใจสำหรับแซกโซโฟน มีค่าเท่ากับ 83.47/82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสามารถมากขึ้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชานนท์ ดำสนิท, สยาม จวงประโคน และชานนท์ จงจินากุล (2566, น. 62) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์ รายวิชาทฤษฎีดนตรีสากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า ชุดสื่อการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.43/87.39 สูงกว่าเกณฑ์ มาตรฐานที่ตั้งไว้

2. ทักษะความสามารถในการปฏิบัติแซกโซโฟน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนด้วยชุดฝึกทักษะแซกโซโฟน ควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แสดงว่าชุดฝึกทักษะแซกโซโฟน ควอเต็ต โดยใช้บทเพลงที่พัฒนาขึ้น สามารถพัฒนาทักษะทางดนตรีของผู้เรียนได้มากขึ้น เนื่องมาจากชุดฝึกทักษะแซกโซโฟน ควอเต็ตเป็นกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติ เมื่อนักเรียนได้ลง มือปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับขั้นฝึกปฏิบัติเป็นประจำจึงมีความชำนาญและมีความสามารถใน ทักษะที่เกิดขึ้น ได้รับประโยชน์และประสบการณ์ตรง ซึ่งในการพัฒนาชุดฝึกทักษะดังกล่าวได้

สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชานนท์ คำสนิท สยาม จวงประโคน และชานนท์ จงจินากุล (2566, น. 63) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์รายวิชาทฤษฎีดนตรีสากล 2 สำหรับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้ชุดสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยที่ 80.59 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 87.39 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โอภาส สุวรรณโพธิ์ และนงนุชกา สุนทรธนผล (2565, น. 132) ซึ่งได้ศึกษาการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจโดยใช้ชุดฝึกทักษะเรื่องการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.78 และ S.D. = 0.30 เนื่องจากนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะแซกโซโฟนควอเต็ตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการบรรเลงแซกโซโฟนควอเต็ตได้อย่างเป็นระบบ และมีรูปแบบที่น่าสนใจ ซึ่งในการพัฒนาชุดฝึกทักษะดังกล่าวได้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ โอภาส สุวรรณโพธิ์ และนงนุชกา สุนทรธนผล (2565, น. 132-133) ซึ่งได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจโดยใช้ชุดฝึกทักษะเรื่องการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการปฏิบัติขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด เนื่องจากนักเรียนเห็นว่าชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประโยชน์ สามารถช่วยให้นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติกีตาร์ได้เพิ่มมากขึ้น และนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ รวมทั้งมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักเรียน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชานนท์ คำสนิท สยาม จวงประโคน และชานนท์ จงจินากุล (2566, น. 63) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์รายวิชาทฤษฎีดนตรีสากล 2 สำหรับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1.1 ครูผู้สอนควรศึกษาแผนกิจกรรมการเรียนรู้และชุดฝึกทักษะ แยกโซโฟนควอเต็ตโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน ล่วงหน้าให้เกิดความเข้าใจก่อนนำไปใช้สอน

1.2 ผู้สอนต้องอธิบายหลักและวิธีการใช้งานชุดฝึกทักษะแยกโซโฟนควอเต็ต โดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสานให้เข้าใจ

1.3 ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามและแสดงทัศนะในด้านเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจด้วยตนเองและสร้างโอกาสในการพัฒนาด้วยตนเอง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยเพื่อศึกษาการปฏิบัติทักษะแยกโซโฟนควอเต็ต สำหรับนักเรียนที่ได้ผ่านการฝึกทักษะในระดับเริ่มต้นแล้ว ให้สามารถฝึกทักษะปฏิบัติ แยกโซโฟนควอเต็ตในระดับต่อไปเพื่อให้เกิดการพัฒนาไปสู่ระดับมีอาชีพ

2.2 ศึกษาและพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น ในกลุ่มเครื่องอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและพัฒนาความรู้ และทักษะในกลุ่มเครื่องดนตรีได้ตามที่ตนเองสนใจ

รายการอ้างอิง

ชานนท์ คำสนิท, สยาม จวงประโคน และชานนท์ จงจินากุล (2566). การพัฒนาชุดสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์รายวิชาทฤษฎีดนตรีสากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 42(1), 58-68.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์ วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 5(1), 7-20.

ธานี ดุจดา, สยาม ช่วงประโคน และอวิรุท โทธรรม. (2564). ชุดการสอนพื้นฐานทักษะการควบคุมลมหายใจสำหรับแซ็กโซโฟน. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 15(3), 106-113.

พิสนุ พองศรี. (2558). วิจัยชั้นเรียน: หลักการและเทคนิคปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 10). ด้านสุทธาการพิมพ์.

ศราวุธ โชติจำรัส. (2563). บทเพลงอีสานสมัยนิยม และปัจจัยที่มีผลต่อความนิยมของบทเพลงอีสานในสังคมไทยปัจจุบัน. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม*, 10(3), 76-84.

- สมนึก ภัททิยานี. (2548). *การวัดผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ประสานการพิมพ์.
- สุกรี เจริญสุข. (2550). *ดนตรีเพื่อพัฒนาศักยภาพของสมอง*. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2562). *หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์*. ไทภูมิ พับลิชชิ่ง.
- โอภาส สุวรรณโพธิ์ และนงนุช สุนทรธนะผล. (2565). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจโดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูล บำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา. *วารสารดนตรีและการแสดง*, 8(2), 125-135.